

Зоряний прелюд

Микола Вінграновський

В тихім світлі нічних заграєв
Пахло море вечірнім сіном...
Вітер хвилі на руки брав
І виносив на берег синій.

Ми стояли в кормі човна —
Серце в серце і руки в руки.
Ми клялися в душі до дна
Буť такими на всі розлуки.

Ти стояв у промінні, як спис,
Чорношкірий, тугий, губатий —
За сто зір від моєї хати
В свою Африку ти дививсь...

В тихім світлі нічних заграєв
Пахло травами небо в морі.
Вітер хвилі на руки брав
І трусив з них на берег зорі.